

Sjónvarpið á páskum:

Føroyingar við í kendum donskum leiki

Eyðnu-Per vístur í føroyska sjónvarpinum á páskum — ikki færri enn trýggir føroyingar eru við — ein sum leikstjóri og tveir sum leikarar

Sjónvarpið fer mikukvöldið at senda 1. part av sjónleikinum „Eyðnu-Per“, sum er í fyra partum.

Leikurin er bygdur á skaldsøguna „Lykke-Per“ hjá Henrik Pontoppidan, sum kom út í átta bindum í árunum 1898-1904.

Rithøvundurin Jørgen Ljungdahl hevur umskrivnað bókina til sjónleik. Hann brúkti 13 mánaðar um hetta arbeiðið. Hansara tulkning er, at Per er eitt tekniskt flogvit, sum úttan at vita av tí, vil hevna seg inn á pápa sín, sum var sera fordømandi.

„Eyðnu-Per“ er søgan um ein mann, sum leitar eftir eydnuni, og — kanska — finnur hana, men ikki har, sum hann heldur hon er.

Pápi hansara hevur einaferð felt ein ræðuligan dom yvir drongin Per.

„Friðleysur og óstöðugur skalt tú vera her á jørðini“. Og hesi orðini jagstraðu hann restina av stutta lívi hansara, eisini í teimum árunum, hann royndi at gera dreyms sín til veruleika.

Eyðun Johannessen hevur sett leikin á pall, og

Olaf Johannessen, Annika Johannessen

Aftan á eina væleydnaða frumframførslu. Frá v. Ása Johannesen saman við soninum og instruktørinum Eyðun Johannessen og børnum hansara Olaf og Annika, sum bæði eru sjónleikarar við Aarhus Teater

hetta eydnaðist honum sera væl. Eftir tí vit lesa í donsku bløðunum, í døgnum aftan á 1. februar 1988, tá ið leikurin hevði frumframførslu á Århus Teater, er pallsetanin av hesum leiki eitt satt bragd.

Millum tey leikandi eru Annika og Olaf Johannessen, børn hjá Eyðuni Johannessen.

Ros til skyerne

Flot avis-kritik

Aarhus Teaters hidtil største projekt, den næsten seks timer lange dramatisering af Henrik Pontoppidans roman-klassiker Lykke-Per, får en begejstret modtagelse i dagspressen i dag.

„Til lykke Pers, imponerende smukke, triumf for ensemblet er blot nogle af de mange rosende anmelder-ord om forestillingen, der har 45 medvirkende.“

— Det dramatiske potentiale i den brede, episke roman forløses glimrende, skriver Bettina Heltberg i Politiken og fortsætter:

— Det er blevet en fængslende, imponerende smuk og rig billedberetning om et menneskeliv, der ikke vil lykkes. Med et meget stort persongalleri, en kæde af øjeblikke-billeder og sceneskift på sceneskift kunne man frygte det værste. Men resultatet er mirakuløst nok blevet stor klarhed, stor præcision, intet der smuldrer eller flyder ud.

I Berlingske Tidende skriver Jens Klstrup bl.a.:

— Forestillingen er en sejr for det skuespiller-ensemble, som intet teater i landet kan konkurrere med, og som her er udnyttet på en måde, man ikke har set magen til siden Det kgl. Teaters glansperiode i 30'erne og 40'erne. Kæmpeprojektet er lykkedes både kvantitativt og kvalitativt.

Viggo Sørensen skriver i Morgenavisen Jyllands-Posten:

— Lykke-Per er blevet en storslået teatralisk manifestation af vilje og evne til at samle sig om en stor og kompliceret opgave. I Jørgen Ljungdahls dramatisering er den episke fortælling blevet til levende replikker og fængslende sceniske billeder, som i Eyun Johannessens iscenesættelse er blevet af stor dramatisk virkning og menneskelig troværdighed.

Helt på linje med de øvrige anmeldere skriver Jyllands-Posten om Peter Gilsfort i titelrollen: „Intet mindre end et opsigtsvækkende gennembrud.“

I Det fri Aktuelt skriver Birthe Johansen:

— Lykke-Per er stort teater — lad det være sagt med det samme. Stort i de drømme, der bærer det gigantiske projekt, stærke i deres virkeliggørelse og måske størst, hvor opgaven egentlig er for stor.